

ชื่อหนังสือ:	ขอหมอนใบนั้นที่เธอฝันยามหนุน
ผู้แต่ง:	ประภัสสร เสวิกุล
สำนักพิมพ์:	ดอกหญ้า
พิมพ์ครั้งที่:	14
ปีที่พิมพ์:	2540
จำนวนหน้า:	484 หน้า
ราคา:	195 บาท

วายุ ภูบาลบริรักษ์ หรือ ล่องจุ่น เป็นลูกชายคนกลางของครอบครัวที่ พ่อ ไม่เคยให้ความสนใจใยดีเลยแม้แต่น้อย ก็เพราะพ่อคิดว่าล่องจุ่นเกิดมาเป็นตัวช่วยของครอบครัว ทำให้พ่อต้องขาดทุนกับธุรกิจจมน้ำที่ ซึ่งต่างจากพี่น้องอีก 2 คนนั่นคือ พี่ตม พี่ชายคนโต เป็นคนที่เรียบร้อย เรียนเก่งแล้วง่าย ส่วนอีกคนหนึ่งก็คือ พี่น่องคนสุดท้อง เป็นเด็กที่ซนและดีใจ ช่างประจบเอาใจ ทั้ง 2 จึงถูกยกย่อง ชื่นชมและได้รับความรักจากผู้เป็นพ่อ ผิดกับจุ่นที่ได้รับความรักความอบอุ่นจากผู้เป็นแม่และมีแม่เป็นที่พึ่งในยามที่จุ่นมีปัญหา

จนมาถึงวันหนึ่งครอบครัวของจุ่นได้เปลี่ยนไป เมื่อพ่อมีรายได้จากบริษัทรับเหมาก่อสร้าง เป็นกอบเป็นกำ พ่อก็พาผู้หญิงคนใหม่เข้ามาในบ้าน ทำให้แม่ทนไม่ไหวจึงหนีออกจากบ้าน โดยพาจุ่นไปด้วยและทิ้งลูกอีก 2 คนไว้เบื้องหลัง แม่พาจุ่นไปอยู่อาศัยกับ น้ำจู้รี หรือ อาอึ้ง ซึ่งอยู่กับ อาเตี้ย สามี ทั้งคู่มีอาชีพขายหมูในตลาด ทั้ง 2 คนต่างให้ความช่วยเหลือแม่และจุ่นเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่ อาหาร การกิน รวมถึงโรงเรียนที่อาอึ้งพาจุ่นไปเข้าเรียนที่โรงเรียนเทศบาลใกล้บ้าน นอกจากนี้ จุ่นยังมีหน้าที่ประจำด้วยคือ การช่วยอาเตี้ยเลี้ยงหมู ซึ่งเป็นชีวิตที่จุ่นชอบและสนุกสนานมาก

แต่แล้ววันหนึ่งหมูที่จุ่นเลี้ยงไว้ถูกตะขาบกัดตายหมดแล้ว ทำให้จุ่นเริ่มกลับไปคิดว่าตัวเองเป็นตัวช่วยอย่างที่พ่อบอกไว้หรือไม่ หลังจากนั้นไม่นาน แม่ของจุ่นลงทุนขายข้าวแกงโดยได้รับความช่วยเหลือจากอาอี กิจการของแม่ประสบความสำเร็จจนต้องย้ายไปเช่าห้องแถวที่ท้ายตลาด ส่วนอาอีก็เปลี่ยนอาชีพมาขายเครื่องก่อสร้างที่ตีกริมถนน ทำให้จุ่นได้พบกับผู้เป็นพ่ออีกครั้งหนึ่ง เมื่อจุ่นนำสิ่งก่อสร้างที่ร้านอาอีไปส่งพ่อซึ่งเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างสะพานที่กำลังแวงแสน ซึ่งพ่อก็ยังพูดจาดุจจุ่นและแม่อยู่เหมือนเคย ทำให้จุ่นคอยหลีกเลี่ยงการไปร้านของอาอี

จนกระทั่งวันหนึ่งครอบครัวของอาอีถูกโจรปล้นฆ่าทั้งบ้าน กอปรกับทั้งที่พ่อคอยพูดจาจากถางจุ่นว่าจุ่นเป็นตัวช่วยที่น่าครอบครัวของอาอีไปสู้จุดจบ และนั่นก็เป็นเหตุการณ์ที่จุ่นจดจำและเสียใจไปจนวันตาย แต่ในช่วงเวลาอันเลวร้ายนั้นจุ่นยังมี นิจ เพื่อนหญิงต่างโรงเรียนคอยให้กำลังใจจุ่นมาโดยตลอด แต่ก็ถูกทางบ้านของนิจคอยขัดขวางกีดกัน เพียงเพราะว่าจุ่นเป็นคนไทยและยังมี อาเฮียเสือ พี่ชายของนิจที่เกลียดจุ่นมากๆ เพียงเพราะว่าจุ่นเป็นลูกแม่ค้าขายข้าวแกงจนๆ จึงยกพวกมารุมซ้อมจุ่นจนปางตาย แต่ที่ทำให้จุ่นเสียใจมากที่สุดนั้นก็คือ จักรยานเสือหมอบคันงามที่แม่ซื้อให้และเคยมีความหลังอันหวานชื่นกับนิจต้องพังทะลายลงไปพร้อมกับมิตรภาพที่ดีระหว่างนิจและจุ่น

หลังจากเรื่องนิจจบลงก็มีเรื่องที่จุ่นต้องเผชิญอีกนั่นคือ นายทองเส็ง ช่างตัดผมที่เข้ามาพัวพันกับแม่ ซึ่งจุ่นไม่พอใจมาก จนมาวันหนึ่ง จุ่นขาดความอดทนนำมีดชายธงเสียบเข้าที่ท้องของนายทองเส็ง เพราะว่าจุ่นทนเห็นภาพที่นายทองเส็งซ้อมแม่เพื่อที่จะเอาเงินไปเล่นการพนันไม่ได้ ด้วยเหตุนี้เอง ทำให้จุ่นจำต้องจากอกแม่ไปทีอื่น ซึ่งจุ่นก็ได้สัญญากับแม่ว่าจะรีบเรียนให้จบ จุ่นหนีเข้ากรุงเทพฯ กับ ไอ้นก เพื่อนสมัยเรียนด้วยกัน โดยอาศัยติดมากับรถขายผัก แต่ก่อนที่จุ่นจะจัดการกับเรื่องเรียนอย่างที่ไต่ตั้งในไว้ ไอ้นกก็ก่อเรื่องขึ้นเป็นเหตุให้จุ่นต้องเข้าไปนอนในห้องขังแทน แต่ทว่าพอตำรวจสอบสวนเรื่องนี้แล้วก็ปล่อยจุ่นออกมาเพราะว่าจุ่นไม่มีความผิด โดยจุ่นโทรหาพ่อให้มารับตัวและก็ไม่อยากให้แม่เศร้าใจกับเรื่องที่เกิดขึ้น

พอพาจุ่นมาอยู่ที่บ้าน โดยให้พักอยู่บ้านพักคนงาน แต่ก็ยังมีความเห็นห่างเกิดขึ้นในบรรดาพี่น้องเนื่องมาจากพ่อใส่ร้ายแม่ว่าแม่หนีตามผู้ชายไป เมื่อมาถึงวันเปิดเรียน จุ่นก็เกือบจะมีเรื่องขึ้นอีกครั้งจากการปะทะคารมกับครูใหญ่ผู้เข้มงวด ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มักเรียกว่า ป้า ที่นี่เองก็ทำให้จุ่นได้พบกับเพื่อนรุ่นพี่ชื่อ ประเวศน์ หรือ แป๊ะ ที่ทำให้ชีวิตของจุ่นเปลี่ยนไป จากที่พ่อมักจะบอกว่าจุ่นเป็นตัวช่วย แต่สำหรับแป๊ะแล้ว จุ่นคือตัวนำโชคของเค้า เพราะเมื่ออยู่กับจุ่นเค้าเล่นการพนันชนะทุกครั้ง และก็เป็นเพราะเพื่อนคนนี่เองที่ทำให้จุ่นได้พบกับ แดงกวา ซึ่งจุ่นก็เริ่มสนใจเธอทันที เพราะเธอจะกลายมาเป็นผู้ที่มีความหมายต่อชีวิตจุ่นเป็นอย่างมาก

อาทิตย์ใหม่ของการเรียน จุ้นออกไปเรียนตามปกติ แต่โชคร้ายที่วันนี้เกิดเรื่องชกต่อยกันรุนแรงระหว่างจุ้นกับ บุ้ง ทำให้จุ้นถูกป่าเฉียนตีตามกฎของโรงเรียน และในเย็นวันเดียวกันจุ้นก็ไม่สบายเนื่องจากบาดเจ็บและถูกฤทธิ์แคลเหา โชคดีที่จุ้นยังมี ป้าเจียด และพี่ถมคอยดูแล แต่สิ่งที่เลวร้ายกว่านั้นคือ การที่ได้เห็นว่าผู้หญิงคนใหม่ของผู้พ่อชื่อ ตู๊กตา แอมมีซู่ โดยที่จุ้นไม่สามารถบอกใครได้เลย แม้แต่พ่อ จากนั้นไม่นานจุ้นก็ได้ข่าวว่าพ่อประสบอุบัติเหตุรถคว่ำ จุ้นจึงรีบรุดไปดู แต่สิ่งที่จุ้นได้รับกลับมาก็คือ ความเฉาที่ได้จากพ่อ ทำให้จุ้นรู้สึกว้าเหว่สำหรับตัวเองแล้วคือตัวช่วยของพ่ออยู่ตลอดเวลา จุ้นจึงตัดสินใจหมกตัวอยู่ในห้องโดยมีวิทยุเป็นเพื่อน

จุ้นได้หมกคลิ่นที่เตงกวาจัด จึงได้รู้ว่าที่โรงเรียนของเตงกวาจะมีการฉายหนังรอบการกุศล และเมื่อวันงานมาถึงจุ้นได้พบเตงกวา ซึ่งทั้งสองก็ยังมีให้อันอย่างเป็นมิตร แต่อย่างไรก็ตามจุ้นก็ยังหนีความชวชไปไม่พ้น เมื่องานที่จัดขึ้นเกิดการชกต่อยกันจนทำให้งานต้องล้มเลิกไปกลางคัน ยิ่งไปกว่านั้นคนที่อยู่ในเหตุการณ์ก็คือจุ้น ทำให้จุ้นต้องเข้าไปช่วย ด้วยเหตุการณ์นี้ทำให้จุ้นรู้ว่าพ่อรักลูกทุกคนเท่ากัน เพราะว่าพ่อเรียกหาทนายเรียงชัยมาเพื่อหาหลักฐานว่านายก็ไม่ได้เป็นต้นเหตุ และพ่อก็ไม่อยากจะให้ลูกคนใดต้องเข้าไปนอนในห้องขัง จุ้นจึงช่วยพ่อหาหลักฐานโดยการโทรศัพท์ไปหาเตงกวา ผู้เห็นเหตุการณ์ทั้งหมดมาเป็นพยาน เมื่อจุ้นกลับมาถึงบ้านก็พบว่า แปะรออยู่พร้อมกับข่าวดีว่าป้าให้กลับเข้าไปเรียนได้ตามปกติในเทอมหน้า แต่จุ้นจะต้องลาออกก่อน

แปะก็ส่งโทรเลขที่บอกว่าแม่เจ็บหนัก ให้รีบกลับนครปฐมด่วน เมื่อจุ้นได้รับโทรเลขดังกล่าวก็รีบรุดไปหาแม่ โดยมีพี่ถมและพ่อไปด้วย ส่วนนายทองเส็งนั้นก็ยอมแลกอิสรภาพของแม่ด้วยเงินสี่หมื่นบาท และจากนั้นครอบครัวของจุ้นก็กลับมาอบอุ่นอีกครั้ง

คนเรา... จะดีหรือเลวในสายตาคนอื่นอยู่ที่การตัดสินใจของคนอื่น แต่...คนเรา... จะดีหรือเลวหรือจะเป็นอย่างไรที่คนอื่นตัดสินหรือไม่อยู่ที่พิสูจน์ตัวเองให้เห็นว่าเรา เป็น หรือ ไม่เป็น อย่างที่เขาว่าจริงหรือเปล่า

ล่องจุ้น... เป็นตัวแทนของคนที่ถูกตราหน้าว่าเป็น ตัวช่วย มาตลอดชีวิต แม้จะมีเรื่องโชคร้ายแทบเกือบตลอดชีวิตที่ทำให้ล่องจุ้นเกือบจะเชื่อว่าตัวเองเป็นตัวช่วยอยู่แล้ว แต่สุดท้าย... ก็ได้พิสูจน์ตัวเองให้ทุกคนเห็นว่า... เขาไม่ได้เป็นตัวช่วยสำหรับใครๆ เพราะเขาพิสูจน์ให้เห็น

โดยเฉพาะ... พ่อ คนที่ปักใจเชื่อมาตลอดตั้งแต่เขาเกิด ก็กลับมายอมรับในตัวของเขาได้ในที่สุด.